

ikke skulde blive Træng til i alt Væsentligt kun at benytte Landets egen Befolkning, navnlig til Jorदारbeider og i det Hele til det Slags Arbeider, hvor det mindre kommer an paa en tilvandt Methode end paa den ganske sædvanlige Arbeidskraft. — Jeg troer heller ikke, at det ved de Recitationer, vi have foretaget her i Landet over Jorदारbeider, just har viist sig, at den arbejdende Befolkning har kunnet glæde sig ved de Priser, hvortil Arbeidet ved Concurrence er bragt ned, hvorimod det synes, selv blandt vore egne Ingeniurer, at være den almindelige Mening, der jo endog er brugt som et Argument til Støtte for, at vore egne Ingeniurer arbeide billigere end fremmede, at disse maae betale den arbejdende Befolkning meget dyrere, end man ellers her i Landet kan faae Toll til at arbeide for. Dette taler ogsaa for den Mening, at den arbejdende Klasse heller ikke ad denne Vej vilde opnaae det Gode, som der ved Forslaget tilsigtes at forskaffe den, men at den vil være fuldkommen saa betrygget ved den Fremgangsmaade, som det oprindelige Lovudkast foreslaaer, at bortaacordere det hele Anlæg af Banen under Et. Naar der dernæst er disputeret om Linien's Retning, saa maa jeg i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Beile (Gad) udtalte, bemærke, at det er ganske vist, at jeg meest stemmer med Fleertallets Forslag, idet dette jo med Undtagelse af § 1 næsten i Et og Alt indeholder ganske det Samme som Regjeringens oprindelige Udcast. Der er i Fleertallets Forslag optaget det selsamme Betalingsystem og det selsamme Forpagtningsystem, som der findes i det oprindelige Lovudkast, men ved Siden deraf har jeg gjort opmærksom paa den Hovedforskjel, som findes, og som ligger i Bidholdelsen eller Kuldkastelsen af Tverbanen samt i et mindre fuldstændigt System, men uagtet dette vistnok er meget væsentlige Forskjelligheder, saa er Regjeringens Udcast dog i langt mere Modsætning til Mindretallets Forslag, idet dette ikke blot med Hensyn til Retningen, men ogsaa med Hensyn til Betalingsystemet, og fremfor Alt derti, at det i Grunden ikke for Tiden vil Andet eller Mere end den gamle Tverbane, er vidt forskjellig fra Regjeringens Udcast. Naar den forrige Regje-

ring ikke har villet antyde Retningen af Banen nærmere, end sleet er i Lovudkastet, da forekommer det mig, at de Forhandlinger, vi i disse Dage have havt, tilstrækkeligt bevise, at dette har været fuldkommen rigtigt. Det er min Overbeviisning, at hvilke Linier man end foreslaaer, saa vil man have ganske overordentlig vanskeligt ved at forenes med hinanden om dem, og det er derfor, at man ved at foreslaae Linien alene har betegnet denne ved Endepunkterne og derved, at det skulde være en meget billig Bane, som tillige skulde bygges der, hvor dens Drift kunde svare Regning. Naar disse to Betingelser skulde mødes, saa udelukkes derved aldeles en Hebebane og en Østfystbane. Hebebanean er naturligen udelukket, fordi der ikke vil være den Træff og den Frequent, som Driftsforpagteren behøver for at kunne drive Banen, og Østfystbanen er udelukket, fordi den paa ingen Maade kan anlægges indenfor Grændsen af den Sum, der er fastsat i Lovudkastet.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgfreds (Jagd) yttrede, at det var overilet at fremsætte et saadant Forslag, naar Linien ikke var grundigt undersøgt osv., saa er dette Noget, som allerede igaar er imødegaaet. Dette burde jo have været Tilfældet med Hensyn til alle de Jernbaneforslag, vi have havt, inclusive det Forslag, der laa til Grund for Loven af 4de Marts 1857, thi der var da kun undersøgt 8—9 Mil af hele den Strækning, der blev optagen i denne Lov. Der er imidlertid af Sir M. Peto's egne Ingeniurer foretaget saadanne Undersøgelser, at han var istand til at sige, at han, naar Regjeringen blev enig med Rigsdagen om at faae det her foresiggende Lovudkast igjennem, paa dette Grundlag vilde kunne afflutte Contract med Regjeringen. Noget directe Underhandling mellem den sidst afraaede Regjering og Sir M. Peto har der ikke fundet Sted, idet Regjeringen ansaae sig uberettiget til at træde i directe Underhandling med ham om en Sag, hvortil den ikke havde Bemyndigelse, og Sir M. Peto kunde heller ikke fra sit Standpunkt finde det rigtigt at træde i Underhandling med Regjeringen, eftersom han stod ligeoverfor Udførelsen